

Bilag 230.

Den 19. august 1966

Henvendelse til finansministeren fra socialistisk folkepartis folketingsgruppe.

Hr. finansminister Henry Grünbaum!

Socialistisk folkepartis folketingsgruppe har undet et todages møde den 16. og 17. ds. drøftet det forestående folketingsarbejde. Vi har under hensyn til den skattepolitiske situation og de forestående betydende afgørelser anset det for ønskeligt over for Dem at præcisere vort syn på skattepolitikken, så meget mere som vi må have den opfattelse, at Deres anskuelser ikke ligger særlig fjernt fra vore.

Tanken om indførelse af en almindelig omsætningsafgift under den ene eller den anden form har formentlig ikke længere politisk aktualitet, men diskussionen om meromsen har i hvert fald gjort det klart, at indkomstbeskatningen ikke bør og ikke i en overskuelig fremtid lader sig erstatte af andre former for skat. Følgelig er opmærksomheden i befolkningen blevet rettet mod en reform af indkomstbeskatningen, og — som vi er enige om — dette er også det allermost påkrævede og hastende.

Det er samtidig gået op for større og større dele af befolkningen (hvad alle skattesagkyndige for længst var klar over), at indkomstskatten, som med det progressive princip oprindeligt var tænkt som en socialt retfærdig skat, der skulle pålignes den enkelte i forhold til hans økonomiske bæreevne, nu ikke mere er i overensstemmelse med denne idé. Det er næppe overdrevet at fastslå, at indkomstskatten, som den nu praktiseres, rammer i særdeleshed lønmodtagerne urimelig hårdt.

De, hr. finansminister, er givetvis enig med os i, at hovedårsagen til denne betydelige og lovstridige forskelsbehandling af forskellige befolkningsgrupper i høj grad må søges i den mangelfulde og delvis ineffektive ligning — eller sagt med andre ord: i skattesnyderiet, herunder både det

halvt legale på skønsposternes område og det direkte svingagtige. Ved fuld udnyttelse af bemyndigelserne i den gældende kontrollov vil De kunne give ligningsmyndighederne betydelig større muligheder for at kontrollere selvangivelserne, og vi tillader os i denne forbindelse at erindre om de råd, vi ved forskellige lejligheder har givet i folketetinget.

Det er imidlertid urealistisk at forestille sig, at man på kortere sigt kan få ligningen gjort effektiv, hvis man bibeholder det nu eksisterende, uoverskuelige og administrationskrævende system, som i sig selv har indbygget direkte tilskyndelser til skatteunddragelser. Gennem en forenkling af reglerne, dvs. ved en radikal udlugning blandt fradragsmulighederne, vil man kunne frigøre vore skattefolks arbejdskraft til arbejde med en effektiv ligning. Man vil samtidig nå til en socialt mere retfærdig fordeling af skattebyrden og vil — dette spiller vel også en rolle — enten kunne forøge det offentlige skatteindtægter eller kunne nedsætte skatteprocenterne.

Frdraget af betalte skatter har så skadelige virkninger, at alle samfundshensyn taler for denne regels afskaffelse. Til dens skadelige virkninger hører også, at det er skattefradraget, der bevirker den hårde beskatning af indkomstforøgelse, som samme regel ganske vist i følgende år afbalancerer i nogen grad. Med afskaffelse af skattefradraget må reformen starte. Det er ulogisk og vil være ineffektivt at ville bevare reglen og forsøge at bekæmpe dens skadelige virkninger. Den skadelige regels ophævelse vil også afskaffe dens virkninger.

Den betydelige nedsættelse af skatteprocenterne og marginalskatteerne, som skattefradragetsreglens afskaffelse vil medføre, er nøglen til yderligere reformer. Dernæst